

Beslutning.

Idet Folketinget genoptager 1ste Behandling af Forslag til Finanslov for Finans-
aaret fra 1ste April 1899 til 31te Marts 1900, beslutter det at udtale:

- at den paa forventet Tillægsbevilling trufne Foranstaltning til Afhjælpning af Mang-
ler ved Kjøbenhavns Søbefæstning ikke kan forsvares ved den Henviisning til ydre
politiske Forhold, som Ministeriet har fremsat,
- at Folketinget betragter det stedfundne Skridt af Ministeriet som en Fare for Arbejdet
paa Rigsdagen og som en Tilfidesættelse af Rigsdagens Bevillingsmyndighed, og
- at det som en Følge heraf ikke vil give Ministeriet sin Tilslutning ved Behandlingen
af denne Sag paa Tillægsbevillingsloven.

Et Mindretal (L. Dinesen og J. Scavenius) kan ikke se, at det passerede med
nogen Grund kan betegnes som „en Tilfidesættelse af Rigsdagens Bevillingsmyndighed“. Regeringen har i en Situation, som den antog for farefuld, anvendt omtrent en halv
Million Kroner til Foranstaltninger, som fornuftigvis maa godkendes i og for sig,
nemlig til at gøre et Forsvar af Søforterne muligt. Ingen Udgift er afholdt, hvorom
der har været principiel Uenighed. Naar en større Del af disse Udgifter er nægtet
paa Aarets Finanslov, da kan Nægtelsen derfor kun betragtes som en Udsættelse af
rent finansielle Grunde. En Regering, der kommer til den Overbevisning, at Rigets
Neutralitet under visse nærliggende Eventualiteter kan blive brudt, maa handle og handle
hurtigt, for, for saa vidt det staar til den, at forebygge eller imødegaa Ulykken. Fra
Repræsentationens Side at klage herover er uberettiget, i hvert Fald naar Regeringen har
holdt sig inden for den foran angivne Grænse.

Heller ikke i Rigsdagens 3fte-Indkaldelse bør der ses en Tilfidesættelse af Be-
villingsmyndigheden; thi Regeringen har Ret i, at der ikke var Tid til en Indkaldelse,
henset til det formentlig paatrængende i at faa Ammunitionsbefrillingerne effektuerede inden
ikke alt for lang Tid, ligesom det vel heller ikke var uden Betænkelse ved en Rigs-
dagsindkaldelse til usædvanlig Tid at henlede Verdens Opmærksomhed paa os.

Mindretallet kan altsaa ingenlunde erkende, at det stedfundne Skridt i sig selv
indeholder en Fare for Arbejdet paa Rigsdagen. Naar Flertallet fastholder den fra dets
egen Side ved flere Lejligheder fremsatte Opfattelse at ville føre en rolig og saglig For-
handling om alle foreliggende Spørgsmaal, er der næppe Grund til at antage, at en saa-
dan Fare vil indtræde.

I Henhold til, hvad her saaledes er anført, kan Mindretallet ikke stemme for den
af Flertallet foreslaaede Beslutning.

Alberti. Blem. Busk. J. C. Christensen, Dinesen. C. Hage.
Formand og Ordfører.

Ole Hansen. H. Holm. R. M. Klausen. N. S. Larsen.

Keergaard. N. Nielsen, Rosager. Scavenius. C. Sørensen.
Sekretær.